

opusdei.org

Srce za siromašne

Unatoč udobnom životu, Pier Giorgio Frassati odlučio se posvetiti siromašnima svojim vremenom, prijateljstvom i stvarnom prisutnošću. Njegov sprovod, ispunjen najponiznijima, bio je svjedočanstvo života provedenog u autentičnoj velikodušnosti. U ovom članku dijelimo kratku biografiju i važne datume iz njegova života.

4.09.2025.

Frassati je rođen u privilegiranoj obitelji u Torinu u Italiji. Njegov otac bio je utjecajan političar i poslovni čovjek, a društveno okruženje nudilo mu je udobnost i prilike koje mnogi mladi ljudi nisu mogli ni zamisliti. Međutim, ono što je Piera istinski definiralo nije bio njegov luksuzan način života, već njegova duboka osjetljivost prema onima kojima je pomoć najpotrebnija.

Daleko od toga da se zadovoljio davanjem samo onoga što mu je preostalo ili simboličnim gestama, Pier je bio istinski predan. Često je viđan kako sudjeluje u dobrotvornom radu, posjećuje bolnice, pomaže bolesnima i surađuje s organizacijama koje su radile za siromašne i marginalizirane. Za mnoge u njegovom krugu, Pierova predanost bila je uznemirujuća: kako netko iz njegove društvene klase može toliko mariti za one koji žive u siromaštvu?

Pier nije davao samo novac ili materijalne stvari, već je davao vrijeme, prijateljstvo i svoju iskrenu prisutnost. Za njega je milosrđe bilo način života, odraz njegove žive vjere i uvjerenja da kršćanska ljubav zahtijeva istinsku predanost, onu koja nadilazi udobnost ili praktičnost.

Kad je umro, njegov sprovod bio je jasan dokaz ljubavi koju je njegovao: prisustvovali su mu ne samo obitelj i prijatelji, već i mnogi siromašni i skromni ljudi koji su ga poznavali i kojima je pomagao. To govori o dubokom utjecaju koji je ostavio na one kojima je bio najpotrebniji.

Iznad udobnosti, poziv na davanje iz srca

U današnjem životu vrlo je lako pasti u iskušenje davanja samo onoga što nam je preostalo: nekoliko novčića, malo vremena kada stvarno nemamo puno toga za raditi ili pomaganja na

način koji ne komplicira našu rutinu. Ali Pier nas poziva da idemo korak dalje, da na dobročinstvo gledamo iz druge perspektive.

Njegova dobročinstvo nije se svodilo na davanje onoga što nam je preostalo, već na ljubav do boli, kako je tražila Majka Tereza iz Kalkute. I tek kada shvatimo težinu vlastitog davanja, kada nam je teško odreći se nečega svog - vremena, udobnosti, planova, novca - počinjemo istinski voljeti. Pier Giorgio je to radikalno živio, ne zato što je imao puno, već zato što je razumio da autentična ljubav nešto zahtijeva od nas: zahtijeva da se usudimo ići dalje od onoga što je lako i da ne dajemo samo stvari, već dio sebe.

Zato istinsko dobročinstvo, ono koje mijenja, uvijek ima cijenu: cijenu naše vlastite velikodušnosti. I upravo u tom trenutku otkrivamo da Bog uvijek daje više nego što očekujemo:

On ispunjava svojom radošću prazninu koju osjećamo kada se nečega odreknemo za druge. Ono što se činilo kao gubitak postaje puno veći dar.

Važni trenuci u životu Piera Giorgia Frassatija (1901. - 1925.)

1901.

6. TRAVNJA

Rođen u Torinu u Italiji, u plemićkoj i utjecajnoj obitelji. Njegov otac, Alfredo, bio je osnivač i urednik novina La Stampa i senator; njegova majka, Adelaïde Ametis, bila je poznata slikarica.

1909.

S 8 godina primio je Euharistiju. Od tada je razvio duboku ljubav prema

Isusu u Presvetom Sakramentu. Počeo je svakodnevno pohađati misu, često se ispovijedati i svaki dan moliti krunicu.

Iako je odrastao u agnostičkom okruženju, njegova je vjera jačala. Odbacio je udobnost obiteljskog luksuza i tražio jednostavan život, posvećen onima u potrebi i Bogu.

1918.

Upisao se na Fakultet strojarstva na Politehničkom sveučilištu u Torinu, specijaliziran za rudarsko inženjerstvo. Želio je raditi među radnicima kako bi evangelizirao iznutra.

1919.

Pridružio se Konferenciji svetog Vinka Paulskog. Pomagao je bolesnima, djeci bez roditelja i siromašnim obiteljima. Često je

davao vlastiti stan za sklonište ili prijevoz kako bi pomogao drugima.

1920.

Bio je aktivni član Katoličke akcije, Talijanske federacije katoličkih sveučilišta i katoličkih političkih pokreta koji su se suprotstavljali usponu fašizma. Bio je hrabar i nepokolebljiv u obrani vjere, ali uvijek s ljubavlju i poštovanjem.

Volio je prirodu, planinarenje, fotografiju, glazbu i prijatelje. Planine je smatrao simbolom puta do Boga. Na svojim planinarenjima spajao je radost, prijateljstvo i molitvu. Njegov moto bio je: „Verso l’alto“ – Prema vrhu.

Kao radostan, velikodušan i zahtjevan mladić, bio je poznat po svojoj dobročinstvu i unutarnjoj snazi. Zaljubio se u mladu ženu, Lauru Hidalgo, ali je odbio otkriti svoju ljubav njezinoj obitelji kako ne

bi uzrokovao probleme. Ova odluka pokazuje njegovu emocionalnu zrelost i sposobnost samožrtvovanja.

1925.

30. LIPNJA

Počinja patiti od jakih bolova. Skriva svoju patnju kako ne bi ometao brigu o baki, koja je također bila teško bolesna. Dijagnosticiran mu je fulminantni poliomijelitis, koji je vjerojatno dobio posjećujući bolesne.

4. SRPNJA

Umire u dobi od 24 godine. Njegova obitelj očekivala je privatni sprovod, ali stotine siromašnih ljudi ispunile su ulice: bio je "skriveni svetac" siromašnih. Njegova smrt ostavlja dubok trag svetosti i svjedočanstvo uzornog života.

20. SVIBNJA 1990.

Blaženim ga je proglasio papa Ivan Pavao II., nazvavši ga "čovjekom osam blaženstava".

7. RUJNA 2025.

Papa Lav XIV proglasit će ga svetim.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/srce-za-siromasne/](https://opusdei.org/hr-hr/article/srce-za-siromasne/)
(21.03.2026.)